

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пост. ш. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 4-90 зал.
Чвертьрічно 12-00 "
Піврічно 24-00 "
Річно 48-00 "
ЗА ГРАНИЦЮ: в Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зал., Німеччині 7-50 зал.
Швейцарії 5 ш. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7-50 зал., Аустрії 7-50 зал.
Знак адреси 1 зал.

Телеф. Редакції: 23-41.
Друкарні: 23-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Світова вистава в Шикаго й українці.

У 1933 р. припадає сто років існування світового міста Шикаго, по Нью-Йорку найбільшого світового збору у Злучених Державах. Тому сто літ осіло там 18 родин, а сьогодні живе там понад 4 мільйони населення. Це не тільки друга з черги людська оселя в Америці, але й друга з черги щодо чисельності українського елементу.

Місто Шикаго хоче величаво відсвяткувати своє століття. І зовсім слушно в тому святкуванні беруть участь численні держави. Це велике свято, мірочи навіть американськими військами. Треба великого зусилля, щоб за сто років звести на купу стільки матеріалу, скільки потрібно на будову такого міста, як Шикаго, що займає кількадесят кілометрів від одної межі до другої.

Український елемент у Шикаго доволі численний, хоч для американської політики майже без значення. Однак він усе таки доволі активний у тому місті, а то тими культурними ініціативами нашої нації, які еміграція може ще найкраще привабливо показати. У Шикаго пишеться величаво (гр.-кат.) церква, найбільша і найгарніша в Америці. Виступи українського елиту викликають подив шिकाгівців, а українська пісня та її жреці стоять на першому місці, як не зрештою видно й у інших американських містах.

У найближчому часі трапляється якнайкраща нагода показати в Шикаго не тільки перед цим містом, але перед цілим світом цілу українську націю. Українці беруть участь у світовій виставі як самостійна група.

Чи можете собі уявити значення такої події? Президент Гувер закликав до участі в улагодженні вистави всі держави світа. А між тими державами виступити самостійно бездержавна нація українців. Поміж прапорами різних держав має замахати й наш національний прапор.

Була хвилинка, в якій здавалося, що всі зусилля шिकाгівських українців пропадуть з причини порожнього становища дуже впливової держави. Сьогодні всі сумніви щодо цього впали.

Світова вистава й участь у ній українців — це далеко не справа самих українців міста Шикаго. Це справа всієї української нації. Провідною ідеєю цієї вистави — показати поступ людської культури: здобутки науки, мистецтва, техніки. Українці Шикаго стали на становищі, що й ми, як нація, маємо показати народам світу нашу здобутки в царині духовного життя, в царині національної культури. Цього не в силі зробити самі українці з Шикаго, хочби їх комітет не знав, як до цього рватися.

Вони мають подбати про гроші й виконати саме діло. Очевидно, що в часі теперішньої кризи вони не добудуть стільки грошей, аби на світовій виставі заблестіти багатством; але можна заблестіти якістю. На кольтоніальній виставі в Парижі (1931 р.) масово притягали до себе увагу павільони Західної Індії, і то не багатством, але змістом, впливом впливу, який має французька культура на примітивну культуру Сходу. Щоби здобути потрібні гроші, Український Виставовий Комітет творить корпорацію з капіталом 50.000 доларів. Удільні, які стають власністю корпорації, низькі, від 1—10 доларів. В останній стадії вирінула думка, щоби в Злучених Державах створити Загальний Виставовий Комітет, а шिकाгівський комітет став би тільки виконним органом. Думка дуже розумна й доцільна, яка правдоподібно стане ділом і надасть цілій нації вистави загальноукраїнський характер.

Українці з Галичини, що не без деякої слушності славлять себе авангардою національного життя, мусять у цьому ділі також виявити якнайбільшу й найдоцільнішу активність.

Лев Ясінчук.

Імперія, москвофільство й українська пропаганда.

(Кореспонденція з Риму.)

Від Редакції: Донесла нашого паризького кореспондента В. д-ра В. Панейко п. н. "Ліста в Англії" найшановніший відомий у нашому громадянстві і зокрема в москвофільській групі. Ми дали п. д-рові Панейкові на сторінках "Діла" повну свободу вислову, як в висловлюванні поглядами за годились. Тимчасово тим повну свободу вислову поглибили статтями опонентів д-ра В. Панейко, як в усіх їх політичних темах так не тільки. Перше слово даємо п. Ольшанському в Римі.

В "Ділі" з 9.—11. серпня ц. р. появились "Ліста в Англії" п. Панейко, які не можна обійти мовчанням, чи простим запереченням. І то не тільки, що автор "Ліста" прикрасив їх на свій смак і "революційністю" і навіть... "українським імперіалізмом".

П. Панейко пише: "Супокійна застановка і одностайні досвід ведуть англійському інтелектуалістському раціоналізму не тільки в докопаних в ралістичних фактах, а й в можливості покористатися тамишніми, важко оціненими досвідами як перебудови свого власного суспільного, господарського й політичного буття; бо перебудова це величезна шпур надання банкрутства пануючому у своїй фінансової капіталізму чистував й виконує завдання завітнього дня..." Ця ідея фрази немов цілковито збігається з революційними бльшовицькими чи з революційними фашистськими думками і на мій особистий досвід зовсім цілком правильно загальнолюдський світ мусить бути перебудований. Європа це величезний і безодній і то не тільки в економічній, а й в політичній сфері, який став на революційний шлях, як в Шикаго, де революційний дух вже злама

величезними потоками — гітлерівським та комуністичним, або як Італія, де революційний рух пішов фашистським шляхом і повільно, але неупинно, творить своєрідні підстави та форми нового життя, і т. д. Українська молодь, відчуваючи надходячу грозу, так само тремтить революційним настроєм. І смішно думати, щоби Україна могла служити авангардом "реакції" давньої капіталістичної системи, як то, по словам п. Панейко, піби представляє "Укр. Бюро" в Лондоні. Не лише англійські інтелектуали зі своїм "1000-літнім досвідом" мусять "рахуватися з доконаними в ралістичних фактах", але навіть українські інтелектуали демократи з УНР-івського табору уважають потрібним зберігати, після упадку бльшовицької, колиб УНР прийшла до влади, і радгоспи, і колгоспи (гляди "Трибуна" ч. 28. і 29. з 10. липня цього року, стаття Маціевича "Перед поворотом на Україну"). відбравши лише у колгоспів їх примусовий характер. Нема, я думаю, тепер такої української групи, яка думала б про поворот до минулого. Політика виходить з існуючого стану річей, і від нього намагається йти наперед, використовувати весь досвід минулого. Український народ ніколи не був народом богачів-капіталістів. А після бльшовицьких експериментів на сході та економічної кризи й чужого господарювання на Заході, він так зблизив, що не йому тепер ставати на охорону старого капіталістичного ладу, йому треба думати про те, щоби якнайкраще: найкраще розбудувати новий лад у вільній державі вільного труду, народу.

Але якщо йому не подорозі зі старим капіталістичним світом, йому ще менше по дорозі в тим бльшовицьким світом, що, заволодавши його гарними казнами про земний рай, обрабував його до нитки і випорожнив злив під наслідків почувань.

Ви нині здорові, а що буде з Вами завтра, не знати. Тому вже нині подбайте про забезпечення Вашого майбутнього і майбутнього Вашої рідні в одиниці.

УКРАЇНСЬКИМ ТОВАРИСТВОМ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“.

Львів, Ринок ч. 38.

П. Панейко, коли прикидається революційністю, коли говорить про потребу „перебудови суспільного, господарського й політичного буття“, думає не про західно-європейські революції (ні фашистські рухи, в яких і український рух може найти призначення й допомогу, але про рух бльшовицький, що спалював цілу Україну, знів її до щабля найгіршої африканської колонії використав її до нескоту для свого хижацького імперіалізму.

А. п. Панейко піби того всього не знав, і відступає проти „сліпого, веперебривного, непродуманого русофобства“, яке „може загордити нам шлях до порозуміння з єдиним народним і єдиним можливим союзником і спільником нашим...“

Єдиний природний і єдиний можливий союзник і спільник наш!... І не дивиться після мру в Ризі, після процесу „Опільки Визволення України“, після застасання ак. Грушевського в інших, після зарешті неважливого пакту „непадку між Польшею і Москвою“, після отільки недовірливих заяв бльшовицьких комісарів, що Україна в економічній базові цілого Світового Союзу! Недавно польський публіцист Казимир Смогожевський писав в „Esprit International“:

„Українська держава могла би народитися лише проти Росії. Порозуміння між Москвою і Київом є можливе, але його першою умовою є відмова від незалежності... Тим часом як для Росії питання Української Держави є проблемою цілої її будучини, як великої держави, для Польщі Українська Держава принесла би що правда невагоду, але й вигоду. Невагодою була би небезпечка втратити одного для Світану Галичини, вигодою — зниження московської загроз і більш можливості маневрування на Сході.“

Думаємо, що польський публіцист дивиться на справу далеко тверезіше, ніж п. Панейко, який, говорючи з англійськими й французькими політиками, захищає теж не незалежність України, що є природним обов'язком кожного українця, але... спільну з росіянами імперію.

— Як (піби говорив один англійець п. Панейкові, а п. Панейко не знав, що йому відповісти, більше того — з ним цілком погодився!) ви маєте всі дані, щоби бути великими і грати першорядну роль в будучій політиці світу, європейській і тихо-океанській (які обрі! — В. О.), а вам у тямі лише привати щоборки всі авіаки з найкраще угрупованою імперією будучини, тай звести весь виднокруг вашого народу і всі його спроможності до третьорядного урівня — урівня Румунії, Польщі... А імперію, безприкладну багатствами й майбутністю, залишити іншим, раз на все і зазармо...“

І п. Панейко і від себе жахається: Як така ділянка — „зречтиса співласності над золотом Азії і заперти нашу націю в будучини в клітку в роді румунської!“

Тут, що не слово — то шедевр! Перш за все — хто думає заперти українську націю в „клітку в роді румунської?“ А вже українська територія більша від румунської мало не в п'ять разів, і при відновленні організації, розміри такої „клітки“ піднесли би Україну відразу на рівень не Польщі, чи Румунії, а одної з найбільших європейських держав.

По друге — як можна аріятися того, чого ще не маємо? Де та „співласність над золотом Азії“, про яку каже п. Панейко? Чи він „співласністю“ називає отой чудний чоки, під час котрого один із сокирою в руці, голодний і холдин рубає незнайомий ліс, аж поки не впде в виснаження та не змре, а другий — стоїть над ним з нагаєм та рушницею і випрошує вирубаний ліс лише собі до кимені. Добра співласність!

І про яку „імперію“ балакає п. Панейко? Щоби мати імперію, треба бути перш за все її

ліди. Треба дозріти до неї. Давні римляни зобували світову імперію, вирости до неї з маленького клану землі на горі. Пам'яті і шляхом зобувати тієї імперії була лише одна постійна пам'ятка: боротьба за свою державність, — ні від кого залежати. Римляни були би вмерли із соромом і обуренням, якби їм хто запропонував віддати коліс у володіння світу Рим (оглядаючи наші Кієв), аби бути „співласниками“ якоїсь імперії. Вони робили інших своїми „співласниками“, але чамі на „співласність“ не йшли. І тому історія зберігла нам славне ім'я Римської імперії, а про „співласників“ ледь згадує, хіба тільки як про погоні для тої імперії.

А ще свіжійший і ще красномовніший для п. Панейка приклад тої самої близької йому Англії. Двадцятого липня почалася в Отаві конференція урядів Англії з урядами домінії, себто бувших англійських колоній, які не захотіли бути „співласниками“ Бритійської Імперії, і поволі навертаються до все більшої і більшої самостійності в усіх економічних і політичних справах. Конференцію в Отаві скликали з наміром відновити, з огляду на світову кризу, бойову економічний Імперський союз, зв'язати його одним ланцюгом протекційних мит, відгородити від іншого світу. Бритійська імперія це не якась там імперія „майбутності“, вилами на воді писана, а справжня імперія, що займає простір, який дорівнює чотирьом частині цілої земської кулі. І входить у розпорядженні лише 70 мільонів білих британців, 70 мільонів, себто приблизна більшість німців, замкнених у Німеччині, має в своєму розпорядженні одну четверту частину світу! І не вважаючи на те, домінії не хочуть триматися разом! Вже більше трьох тижнів як ідуть переговори, і не можуть довести до успіху. А деякі частини імперії, як Ірландія, навіть відікають своїх представників, і почали економічну війну проти імперії. Видно „співласником“ не все так добре бути, навіть тоді, коли „власником“ є культурний англієць, що балакає тою самою мовою, має ті самі (або майже ті самі) звичаї, вважається своїм пошануванням чужої свободи і гідності, має славі традиції, велике імення, тверді моральні принципи... І всеж...

Чому п. Панейко не вказав тому англієцьві, заприклад Ірландії? Чому не поговорив з ним про висіди отавської конференції? Чому зрештою не вказав, що росіяни ніколи не відлучалися від пошанування чужої свободи і гідності, від високої культури, від виховуючим прикладом високої моралі, від славними традиціями, а навпаки навчили і постійно намагалися тримати наш народ у темноті і некультурності, щоб ми мали можливість його краще визнавати, а в останні часи зробили все можливе, щоб позбавити його і всіх моральних підвалин життя?

П. Панейко, що так розписується про моральні прикмети англійського народу (і зрештою справедливо), міг би вказати англійцеві мо-

ральний бік українського руху. А замість того, почавши з обвинувачення українців, що вони закидають англієцям самі матеріалістичні і егоїстичні мотиви їхньої симпатії до нас, сам тут же перекреслює усі свої міркування про моральність, змальовуючи приклади чужої імперії а „безприкладними багатствами і майбутністю...“ Він забуває, очевидно, що значить для англієця свій „home“, своя власна хата, до якої англієць прикладає говірку, що прохочить, як гасло, через усі англійську історію: „Right or wrong, is my country“, що можна перекласти: „Чи має рацію моя батьківщина, чи не має, вона все — моя батьківщина“. Для п. Панейка замість того існують чужі імперії, супроти яких його батьківщина все „не має рації“...

Коли так провадять за кордоном українську пропаганду, то чого дивуватися, що англієць „не розуміє“... Дійсно нашкодило зрозуміти! Росіяни терплять під російським ярмом потужні зашкварі! Англієць, що були зашкварі панями, елітними людьми імперії, не можуть мати зрозуміння для рабів, які думають лише про те, щоб бути „співласниками“, а як історія показала, то і ділі бути погноєм для чужих імперій.

Без. Олександр.

ПРИ ТЕРПІННЯХ НИЖОК, недугах мочових і легкого відтинка кишок, натуральна сірка вода „Frankiska Jozefa“ злагідное й усуває наші болячки опорожнюванні. Домагатися в аптеках і дрогеріях. 176

Успішне закінчення отавської конференції.

Бритійській делегації вдалося врешті, після довгих переговорів, довести до повного порозуміння з домініями щодо економічної співпраці. Найважче було прийти до остаточного порозуміння з Канадою, яка рішуче зажадала від Англії введення гострих мит проти торгівлі з Радянщиною, головню проти т. зв. демпінгу. Болдвін мав деякі закиди супроти домагань Канади, але врешті вдалося все наладити. В договорі, який на днях підписали, Радянщини не згадано поіменно, але Англія зобов'язується не допускати взагалі тор-

гівлі з країнами, які ведуть „політику демпінгу“. Конференція в Отаві показала, що вирішення економічних питань британської імперії тісно зв'язане з вирішенням світових економічних справ. Тому цілу програму конференції треба було до того прирівняти. Доміній Англії не творять замкнену в собі групу, але сперіднених країн, які хоч мають спільні інтереси, є зв'язані також з рештою світа. Отавську конференцію можна уважати першою спробою шукання доріг до усунення загальної світової економічної кризи. (У. Б.)

З українського руху в Манджурії.

(Інформації з російської манджурської преси.)

З російських харбінських часописів „Рупор“ і „Гун-Бао“ довідуємося про „Зібрання українців для обміркування своїх біжучих справ і виборів уповноважених“. Зібрання відбулося „з дозволу влади, в неділю 17. липня в 4. год. дня, в помешканні гімназії Достоєвського, Новоторгова 37.“ Сканкав зібрання „Ініціативний гурток“ за підписом Е. А. Літинського.

На зібранні явилася понад 90 осіб. Головав інж. Кулябко-Корецький. Він подав до відома зібраним, що влада відмовилася затвердити статут „Української Громади в Манджурії“, бо в Манджу-Го ще нема законів про зібрання і союзи. Проте українці дістали дозвіл вибрати уповноважених для заступництва своїх інтересів. Крім виборів на порядку дня стояло питання долі „Українського Клубу“.

Це питання викликало полеміку, бо чимало присутніх домагалася, аби тільки були члени Клубу старалися про повернення будинку. На згадку про культурно-просвітню секцію представники Т-ва „Просвіта“ заважали, що

і без тої секції Клубу переводиться значу працю.

Проф. Никифорів, що викладає у російській Політехніці в Харбіні, говорив про майбутню діяльність секції. — Роблять заходи коло відкриття в Харбіні Українського Вільного Далєко-Східного Університету. Б. міський голова (бурмістр) м. Харбіна, П. С. Тищенко, говорив про можливості сільсько-господарської праці в Північній Манджурії. Ф. Ф. Давленко виголосив чуйливу промову щодо святкування дня української культури. В справі Клубу ухвалено резолюції про необхідність пильних заходів щодо повернення будинку.

Уповноваженими вибрано: Андрушенка, Апостола, Білого, Богдана, Гурченка, Даниленка, Довганюка, Залізняка, Кирпатовського, Кулябко-Корецького, Купчиненка, Літинського, Лисуненка, Никифорова, Нетребенка, Опалчого, Рейтера, Світа, Тищенка, Уляницького, Федоровського. Інж. Кулябко-Корецькому зібрання висловило подяку за працю.

Російська преса широко описує не тільки

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. СЕРПНЯ 1932.

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

ТЮРМА НА МОРІ.

Під прапором „Свободи“. — Закон чи самоволя. — Фатальна 13-ка. — „Екзамінація“. — Мовчазний присуд. — Ніч у порті. — Митна контролю. — „Прогулянка“ в невідоме.

Коли пароплав, на якому я їхав до Америки, наближався до батьківщини червоношкірих, мені пригадалася статуя „Свобода“, яка стоїть при вході до ньюйорського порту. В тому часі мені перейшло через думку неодноразово відоме з американських парадоксів і мені майнуло в голову: статуя статуєю, а „свобода“ свободою.

Корабельна прислуга пообіляла наші клунки асякими картками, а нам подавали в руки карточки, які уповноважують висісти на сушу, якщо їх власники удостоються потвердження поліційною контролею. Нікий неамериканський громадянин не є певний, чи по найточнішому зиповненні всіх формальностей перепустять його крізь „ухо верблюда“ й дадуть змогу оглядати американські дива. На це нема ніяких нормуючих приписів, які вважали б урядовця безумовно. Європейець має нагоду зараз на вступі перевірити ширину американського індивідуалізму. Скільки границь не переїхати, то ніде не знайдете подібних утруднень. Не помагає нічого ніз консула. Перед вступом на американську землю рішає поліційний комісар, чи дотичну особу випустити, чи ні. Часом насувається думка, що під покринкою злагіднення безробіття в Америці розпанихлася чиста самоволя виконавців. „Не так ті пани, як підпанки“ — згадалося.

Я нагадав собі, що число моєї карти для висідання — 13. Правда, я ніколи не звертав уваги на цю ніби фатальну цифру, але цим разом шибнуло мені: „А-нуж...“

Напроти статуї „Свободи“ пристанув корабель на карантану на 3 години. В тому часі від-

бувається на кораблі санітарна й поліційна провірка. Всіх неамериканців перевели до прегарного, просторого салону першої класи, хоч і че на те, щоб показати нам виставність корабля, але на те, щоб упремити побут і працю американським урядовцям у часі перевірки здоров'я і паперів подорожних. Довго триває цей вхід до салону, бо в дверях оглядає кожного санітарна комісія. Я один увійшов з польським пашпортом. Урядовець, побачивши синій пашпорт, аж скрикнув не то здивованим не то питаним голосом: „Поуленд (Польща)?...“ Немов не докінчив: А чого ти тут шукаєш?... Лікарські оглядини перейшли й почалася „екзамінація паперів: імя, скільки літ, родина, чого- за чим, до кого. А врешті:

- Національність?
- Українець — відповідаю.
- А, рутян...

Мені відсунули непідписаний пашпорт, карту з дозволом на вихід з корабля задержали і написали іншу. В одній рубриці було на цій карті зловіще слово: Ellis Island (Елліс айленд), по нашому: „Острів сніз“. Себто — ніби придержують. Мені не говорять ні слова. Я сам бачу, що нависали. Зрештою, не дають карти для виходу. Без неї портова поліція не випустить з корабля, а в море не скочить. Відходжу від конісара повний горечі. Та що не помагає! А всеж таки не можу паяти собі місяця. Тепер можу ходити всюди, по цілому кораблі.

Вже вечоріє. Наш корабель пустий. Колись життя і веселість зашмерли. Мені здається, що я не в порадному арешті, але в деревніці. Тільки електричні бліді очі вказують, що в цьому туловні ще таке життя. О, ще й яке. Саме тепер пирують у корабельному ресторані всі митні урядовці. Корабель гарно гостить.

Роком видалася мені ніч. Корабель стоїть ніби в місті, а міста не бачу, бо заступають, портові будинки. Вговорювання та заспокоєння корабельників на мене зовсім не ділають. В меді заєдно виринає думка: Чому мають мною по-

невірати, чому це саме на мене трапляє? Всім моїм приятелям-зависникам бажаю такого стану. Ходжу безцільно по всіх закутках. Мене збирає лють і безсильна досада. Втомлений іду до каюти й лягаю спати. Кожний стукіт у дощ виводить з рівноваги. Нарешті сон зморов мене і я заснув. Це була чорна ніч, як мені приснилося, що хтось схопив мене за руку і тягне в море. Я прокинувся і почав читати, доки на дворі не засіріло. Виходжу на палубу. На дворі мрячно, душно; покріплює дощик. Кораблі сплять на якорах проти своїх доків. Море відпочиває.

Слідуючого дня в 9. годині рано кличуть нас зійти з пароходу до митної галі. Це величавська залізана будова без стін, під скляним дахом. Поміж рухомі частоклади заводять нас так круто, якби ми вже не мали відти вийти. Дуже докладна контрола пакунків. Це мені дуже не подобалося. На мою думку ця контрола не має ніякого зміслу. Бо ануж вирішати, що я маю вертатися в Європу, то пощо тоді контролювати мої клунки? Нас переводять адовж митної галі, а всюди при вході й виході обчислюють, як овець, чи є ми всі одинацять; є всі, бо семеро дітей, з яких одно належить до одної жидівської мами, а решта до італійця — батька. Вскануємо до маленького пароплавчика, названого іменем — уже не тямлю, котрого — президента великої республіки, і ідемо.

Мишаємо доки. Сіріє в ранній мряці по прохотному боці широкого Голзону місто Джері Ситі. З хмар вилазять хмародери, покладливі з гарну купку в долині міста Нью-Йорку. Корабельник швидко прорізує воду і за якої пів години вже на добре зарисувалася зловіща палата з червоної і жовтої цегли, з круглим близком, критим м'якою бляхою, позеленілою від часу, чи від погості. Незадалеко величавська статуя „Свободи“. Це сланце „Елліс айленд“, можна би назвати — модерна тюрма. Та хоча й модерна, а все таки тюрма. Нас висаджують простого на провізиря.

(Продовження буде.)

жається за одноставну цілість, мпмо велитенських географічних різниць. Американська цивілізація приточила первісну індіанську та перевищила високу еспанську культуру, за винятком будівництва, оскільки мова про мистецьку сторону.

Американська вигода всюди та сама: в Нью-Йорку, в Лос-Анджелесі, Чарлстоні і Маймі; Сан-Антоніо і Солт-Лейк-Сіті й Мінеаполіс. Схід і Захід, Полудне й Північ — це все Америка, — Заучені Держави.

Але, як уявляєте в масу населення, то тоді побачите, що там є велика різноманітність і всюди своєрідне життя. Етнографія Америки не свого роду спеціальність, чим займаються фахові люди. А чейже це не мало важна річ, дарма, що на зверх пересічний американець-бізнесмен її не добає.

Так наприклад ньюйорчани не має поняття, що в стейтах, прилучених від давнього Мексика, учать по школах еспанської мови і нею говорять як розговорною мовою зовсім вільно давне мексикансько-еспанське населення на Заході. А свободолюбним мешканцям північних стейтів ніколи на думку не прийде, що чорне населення полудневих стейтів не сміє йти до виборчої урни, хоч має загарантовану свободу виборів і голосування. Це вже тиха боротьба між білою й чорною расою, якої ніщо не хоче виводити на денне світло.

Але ця аномалія вларила мене так, що мое здивування прийняв присутній співрозмовник як обиду, коли я перший раз про це довідався в часі мого побуту на Полудні.

Д-р Семен Демидчук.

Можливість зірвання торговельного договору Англії з Радянщиною.

Ще не проголошено точного тексту порозуміння, заключеного в Отаві, але в Лондоні сподіються, що на категоричне жадання домінії Англія енергійніше поведе кампанію проти радянського демпінгу. Дуже можливо, що зірве навіть торговельний договір, заключений

з Радянщиною в 1930 р. тодішнім секретарем закордонних справ, Гендерсоном. Це був би великий удар для Радянщини, бо Англія була до тепер головним ринком збуту радянського дерева, пшениці й інших сировинців. (У. Б.)

ФРАНЦУСЬКО-РАДЯНСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

в справі пакту про неагресію.

Французько-радянські переговори про пакт неагресії увійшли знову в актуальну стадію. Радянський уряд годиться після підписання пакту відновити переговори в справі сплати передвоєнних російських довгів, які мав би сплатити на протязі 62 років по 60 мільонів золотих рублів річно. Зате французький уряд зобов'язується усунути всі перешкоди в справі есконтування радянських векселів французьким Банком та загарантувати на 40 років кредити у зв'язку з радянськими замовленнями у французьких фірмах.

Пакт буде доповнений додатковим протоколом в справі взаємної господарської неагресії та зобов'язання не підтримувати організацій, що мають на меті відірвати територію од-

ної з держав або провалити силою теперішній лад у цих державах. Торкається це теж організації, що допускають актів терору проти громадян одної з держав.

Радянський уряд домагається даліше нотування внутрішніх радянських позичок на паризькій біржі. Радянські облігації мають бути заосмотрені сертифікатами золота.

В справі Бесарабії становище Радянщини незмінне. Радянський амбасадор в Парижі Довгалевський заявив французькому уряду, що оскільки Франція буде узалежнювати цей пакт від подібного пакту між Радянщиною і Румунією, то радянський уряд жадає переведення плебісциту в Бесарабії під контролем міжнародної комісії.

ОСТАННІ ВІСТІ

НІМЕЦЬКИЙ УРЯД І БАЙТЕНСЬКИЙ ПРИСУД

БЕРЛІН, 23. 8. ПАТ. Оголосили урядовий комунікат, у якому сказано, що з огляду на насили в внутр. політичній боротьбі, які шкодять авторитетові держави, президент держави звів найгостріші кари проти політ. терору. З хвилиною, як декрет увійшов у життя, його мусять однаково пригноблювати супроти всіх, що порушують закони, без огляду на особи та партії. Уряд у конечности пригнобить усілякі засоби сили та не стерпить, щоб якась партія виступала проти урядових зааряджень. Також пруський уряд не піддається політ. насиллю при розгляданні, чи може скористати з права ласки в відношенні до байтенських смертних присудів. Загорілі виступи, що їх у гром. думці підносять проти присуду, повинні звернутися проти виконавців кривавої події, а не проти уряду, який для ваг, добра мусів пригновити такі гострі заарядження. Уряд зуміє відперти кожну спробу порушення принципів правопорядку держави підкопанням політ. пристрастей до нових виступів.

ДВА ЛЕТИ ПОНАД АТЛАНТИК.

НЬЮ-Йорк, 23. 8. ПАТ. Сьогодні почалися тут два лети понад Атлантику. В однім бере участь родина Гелінсон, яка із Нью-Йорку відлетіла до Ст. Джон (ст. Нью-Брунсуік), щоб перелетіти до Англії. Другий лет почали летуни Лі та Бочкон, що відлетіли з Бар-Вормонт до Гарбур-Грейс у Новій Землі. Метою їх лету є Осельо. Родина Гелінсонів складається з батька, матері та двоє дочок. Із ними летить пілот, механік, радіотелеграфіст і фотограф. У тій виправі беруть участь 8 осіб.

Румунські королеви випродують свої замки.

Через фінансові труднощі рішилися королева-мати Марія продати свій чудовий замок над Чорним Морем Балчик. Цей замок пречудовий, вибудований у мавританським стилі з прекрасним городом, котрий заклала сама королева, разом з урядженням у середині замку, положений на прекрасній місці побережжя. Замок цей був усе улюбленою домівкою

королеви Марії, котра рішила продати його й замешкати на чужині.

Передше продала королева Олена, мати великого воєводи Мігая, свій замок Манай над Чорним Морем. Цей замок купував румунське міністерство війни за 32 мільони лей. („Час").

Жид. журналіст про більшовицькі практики.

Більшовики ограблюють жидів на Україні і на Білорусі з американських доларів.

Ми вже писали про те, що співробітник жидівського соціалістичного денника „Форвертс" з Нью-Йорку, М. Ошерович, відправив Совітську Росію і Радянську Україну і тепер описує в тій газеті свої помічення. Крім нього були теж інші жидівські кореспонденти в Радянському Союзі та описують свої враження про життя людей в неволі.

Але вони не писали про одну річ. Про ограблення населення на Радянській Україні і Білорусі з американських доларів. Це спонукало жидівського поета і журналіста Нахмїна Вайліка, котрий живе в Єрусалимі, столиці Палестини (він тепер найславніший жидівський поет; пише свої твори у старій гебрайській мові), до прилюдного виступу.

Нахмїн Вайлік у своїй заяві до жидівських кореспондентів, що відвідували Радянський Союз, поставив запит, чому вони промовчують факт, що більшовицький уряд ограблює жидівське населення на Радянській Україні і Білорусі.

Цей прилюдний запит спонукав М. Ошеровича до відповіді в ньюйорськ. „Форвертс". Він відповідав описом подій у зв'язі з ограбленнями жидівського населення на Радянській Україні і Білорусі. Він починає від заяви, що більшовицькому урядові не можна вакинути антисемітизм, бо він саме залізною рукою здавив антисемітизм. Натомість ограблення жидів з доларів уявляється диким розбійництвом і грабунком. Уряд закликає, щоб нібито люди „спекулюють" доларами. А чим та „спекуляція" полягає в тім, що за долари більше і більше можна купити, ніж за більшовицькі рублі. Не тільки приватно, але і в урядових транзітиях, отже виходить, що як „спекуляція", то більшовицький уряд „спекулює". Але попраць більшовицький уряд дуже потребує грошей і буває через грабів у людей. Як люди мають гроші, то лиш від родичів в Америці, а що родичів Росії в Америці мають переважно жиди, то граб спадає головню на жидів. Грабунки відбуваються в дикій, розбійницькій спосіб. Чека напад на дом по ночах і грабить, як підчас наїзду ворога давнину.

Отже через те, що більшовицький уряд не має грошей, а жидівські родини, навіть крайно бідні, часто одержують від родичів в Америці по кілька доларів, відбуваються по їх хатах по ночах такі середньовічні оргії.

Відбуваються такі напади і на християнські дом, але що таких мало є, аби мали долари, аби щоб навіть їх „підозрівали", що мають долари, так уся та бандицька грабів чени скроплюється на жидів, що коли й мають який долар, то тільки на те, щоб роздобути де крихітку поживи.

Часто можна почути, що більшовики підтримують жидів, бо нібито те все жидівське і в жидівських руках. Але цей новий бандицький більшовицького уряду показує, що більшовизм — не передовсім московське явище. Як в жидів між більшовиками — а їх там чимало! — то це вже наповнину москалі, обмосковлені, окаянілі жиди. Вони навіть себе вже уважають за москалів. Це новий тип кацапів, авироділних більшовизмом. Жиди в інших краях мусять аж до них поїхати, пережити тамошню каторгу і зазнати всього більшовицького, аби переконалися про дійсну правду і про те, що між ними і амосковцями жидами більшовиками є велика різниця.

Отільки жидівський журналіст про більшовицькі практики.

СТЯГАЮТЬ 2-ЗОЛОТІВКИ.

Польський Банк постановив стягнути з обігу теперішні 2-золотові монети. Всі відділи Банку Польського дістали приказ стягати з обігу ті гроші.

ПРИСУДИ ЗА ЗАВОРУШЕННЯ.

БЕРЛІН, 22. 8. ПАТ. Апел. суд у Бжегу видав присуд проти учасників кровавих подій, до яких пришло було 10. липня між гітлерівцями та відділом респ. райхсбанера в Ілаві. Бурмістр Ілави візав тоді до помочі райхсверу. На основі присуду 2 головних обвинувачених керманів відділу райхсбанера засудили на 4 і 2 роки тюрми, інших обвинувачених на звич. в'язницю.

СПОРТОВІ ДУЖАННЯ.

У вівторок Краваер (Станіславів) у 25 хвилинах поклав на обі лопатки югославинина Стібора; Торнов (полак із Америки) у 18 хв. кинув теж на обі лопатки бельгійця Тібермонта. Німець Вілінг у 10 хв. поборов Гурського, що аж йому кров із носа пустилася; чех Прохаска в 6 хв. нельсоном поборов поляка Любуська. Дуже гарний бій звелася Гарковенко і Колеф, що до 21 хв. скінчилася нерішено.

У середу боряться: Стібор—Валюшевський, Гарковенко — Тібермонт (рішлюча). Дозе—Мішю, Торнов — Вілінг (рішлюча) та Краваер — Прохаска.

Початок дужань 8.45 веч.

ЧИ ФРАНКО ПОВИНЕН МАТИ НАГРОБНИК? Хто каже, що так, нехай пішле жертву до „Центробанку" на вкладку ч. 9003. (чеконеkonto ч. 143.467; дописати: „На бвлонв нагробника Франка").

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ ЖУРНАЛІСТА.

БЕРЛІН, 23. 8. ПАТ. Біля Ельбенга, на бережі півн.-зах. Італії впав італ. літак. Летун Сустер ранений, спортовий редактор часопису „Літоріале" згинув. Сустер належить до найвизначніших італ. летунів.

ЗА РЕВІЗІЮ ПРОЦЕСУ ГОРГУЛОВА.

ПАРИЖ, 23. 8. ПАТ. Адв. Жеро, оборонець Горгулова, вніс до м-ства справедливости просьбу, щоб перевели ревізію процесу. Просьбу ґрунтує на погіршенні умового стану засудженого, що піддержують два лікарі умових недуг.

СУД ЗАНЯВ ПОСОЛЬСЬКІ ДІТЕІ.

Посол Вісліцький (ББ) за заступство якоїсь своєї справи в суді згодився заплатити одному варшавському адвокату 500 зол. Заплата лише 200 зол., тому адвокат виступив проти пос. Вісліцького на судову дорогу й дістав дозвіл зайняти його посольські дітеї.

ХУРТОВИНА НАД БОРИСЛАВОМ.

БОРИСЛАВ, 23. 8. ПАТ. Над Бориславом перейшла сильна хуртовина з грозами. Один грім упав до хати при вул. Потік Середній та вбив 60-літню Теод. Швєць. Хвилю пізніше грім поразив наймичку Марію Мікоп, що брала воду з криниці. Її приєрнули до життя.

АРЕШТУВАННЯ НА АКАД. КОЛЬОНІ.

Зі Станіславова повідомляють, що політична поліція на приказ слідчого відділу арештувала 12 академиків серед акад. кольонії в Рафайлові. Їх під сильною ескортою відставили до Станіславова та замкнули у в'язниці. Подробиці держать у тайні.

В світлі черчанського місяця.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Тел. 29-2

НОВИНКИ

Закарпатті. Війти громад повіту
від чеського у-
ряду тайної
харчової допомоги, бо громадам
Якщо допомога не прийде, війти
неможливо, що не беруть відповідальності за
наше політ.

— Банкротства американських банків. В останні 11 років у Злучених Державах збанкрутува-

Галактион Чипка.

Дописи.

ТУРКА п. СТР. (Загальний Збір Кружка „Рідної Школи“. — Недостача народніх шкіл). В дні 9 липня р. відбувся надзвичайний Загальний Збір Кружка „Рідної Школи“ в Турні. Мав він на меті перанібр старшин Кружка, між якими від когось часу були треті і порозуміння. Уступила вся старшина, між нею і вели заслужена голова п. Євгенія Городиська. Головою Кружка вибрався д-ра Дмитра Маруля і є назва, що нова старшина розвине знову активну діяльність не тільки в місті але й поширить її також на повіт. порушено на п. Зборах дуже актуальну і печучу справу заохочення Турці української бурси для бідних селянських дітей, не зважаючи на тяжку кризу, все таки горяться місцевих шкіл, а не мають належної домашньої опіки. У великій мірі корисна ця справа залежить від міської влади і громадського повіту. — В тур.

ним пов'іє чимало громад, у яких не було ще, або від часу війни нема шкіл. До таких належать: Бережон, Дністрок Годовенький, Дністрок Дубовий, Головсько, Зуб-жича, Криве, Кіндратів, Локотів, Мита, Смеречки і Сухий Потік. Царює в них поголовна неграмотність і нема мрії про те, щоб в тих селах міг у короткім часі розвинути якийсь культурно-освітній рух. Вини невідрадного стану носять місцеві чинники, а в першій мірі духовенство, яке своїм впливом повинно спричинити до тих сілх будову шкільних будинків. Громаді ніхто не збудує школи, коли вона сама собі того не зробить! Буде шкільний будинок, так і знайдеться там учитель. Крайня пора почати якусь над усуненням того страшного лиха!

ЖОВКІВЩИНА. (Чи староство може видавати „przetisy językowe“?). До о. Ол. Гоцького, пароха у Днірцях к. Mostów Beł., прислало жовківське староство таке писмо: „Starostwo powiatowe 26lkiewskie № AC 18/32 26lkiew, dnia 9. VIII. 1932 r. Wielebnemu gr. kat. Urzędowi parafialnemu w Dworcach. Zwaga się celem wypełnienia w języku polskim jako państwowym i przedłożenia odwrotnej postać pod rygorem zastosowania grzywien egzekucyjnych, przewidzianych w R. Pr. z dnia 22. III. 1928 r. Dz. U. № 36. Gdyby w przyszłym kwartale Wielebny Urząd przedłożył wykazy, nie stosując się ściśle do przepisów językowych Starostwa, zastosuję bez żadnych ostrzeżeń w/w rygory egzekucyjne. Za starostę powiatowego: Kopia mgr. d. — Невже староство може видавати „пшеписи ензикове“?

СПОРТ.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО У. С. С.

Мета — Чорноморці 4:1 (1:0). Гра в першій половині дуже слаба з обох сторін, у другій краща з перевагою Мети. Для Мети добуває ворота Лотоцький, для Чорноморців Валько. Суддя п. Білостоцький.

Сокиль IV. — У. Р. С. К. 2:1. Гарна гра обох дружин, особливо в першій половині, в котрій УРСК був цілком рівноправним противником. У другій половині оборона УРСК-у, здешерована кількома пущеними воротами, слабо опирається дуже добре диспонуваному нападкові Сокола і дозволяє господарям добути високоцифрову перемогу. Суддював п. Дириль. Виділи мало.

Тризуб — Дніпро 5:0.

Табеля змагань:

	гор	виграш	добути	пункти	страчені	підс.	вогрі
1) Сокиль IV.	6	9	3	20:9			
2) Чорноморці	7	8	6	15:12			
3) Мета	6	5	7	14:15			
4) Тризуб	4	4	4	10:9			
5) Дніпро	5	4	6	10:15			
6) У. Р. С. К.	4	2	6	5:14			

Чорноморці дістали друге місце завдяки двом виграним протестам, а саме в Метю і Тризубом за вставлення до складу неуправлених змагань. Субреферат аверифікував оба висліди (Чорном. — Мета 1:3, Чорном. — Тризуб 3:5) і признав у користь Чорноморцям 2 валькомери в вислідах 3:0.

З ЛЬВІВСЬКОЇ А-КЛАСИ.

Змагання за мистецтво львівської А-класи зближуються до кінця. Всі 4 дружини мають ще розіграти по два змагання, але мистецтво здобула вже, можна сказати, напевно перемиська Польонія, яка в фінальних змаганнях не стратила ні одного пункту і має знамените відношення вогрі. Мистец львівської округи буде мати в III групі за противників мистця Волині — Гасмоню з Рівного і мистця Люблина — Унію. Шойно переможець у змаганнях між цими трьома дружинами братиме дальше участь у фінальних змаганнях за вхід до Ліги.

За вдержання в А-класі змагатимуться в найближчому часі резерви Погоні й Чорних, а також Гасмоня і Білий Орел (Клепарів). Одна з цих чотирьох дружин, що займе останнє місце в змаганнях, злетить до Б-класи.

КРАЄВІ ПЛІВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

Український Спортовий Союз улаштує в днях 3. і 4. вересня на „Світлі“ пливачські змагання за мистецтво краю в останніх конкуренціях: мужчини: 100, 200, 400 м. стилем довільним, 100 і 200 м. стилем клясичним, 100 м. на плечах, штафета 5X50 м. стилем довільним і 3X100 м. стилем змішаним; жінки 50 м. стилем довільним, 50 м. стилем клясичним і м. на плечах. Змагання відбудуться в оба дні пополюди в год. 15.30. Якщо зголошиться відповідне число змагунів, то відбудуться теж

змагання для другої класи в днях самих конкуренцій. Зголошення слати до У. С. С., Пелчинська 2, по 1. П. год. 24. Позамісцеві мусять подати, чи рефератом чи нічає. Змагання організує У. С. С. К.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Гр. Марусія: П СВАТОНКОЛАВІСЬКА ВЕЧЕРІНКА. Спенічні картини. II) КУПЕЦЬКІ МОНОЛОГИ. Львів 1932. Видавництво „Русаків“, стор. 16 р. Marek Tarkow: GDANSK NA WULKANIE. Warszawa, 1932. Стор. 56. Форм. 16°.

ЖУРНАЛИ.

ДЗВОНИ, літературно-науковий журнал Львів 7—8 1932. Зміст: Слово до читачів; Б. І. Антонович Тадеуш, конфітеор; В. Ніжанковський; На южному берегу Антоан де Сен-Егнєрі; Нічний лет; М. Мазюк; Дядьки; Д-р Волод. Левинський; З давніх споминів; Г. Котельник; Іскри; К. К-нир; Зі сатири; О. Т. Житковський; Начерк відродження католицької думки у світовій літературі; В. Зайки; Проблеми української критики і естетики в ліберальній освітленні; В. Кучабський; Висліди з життя Зах. Укр. Держави серед сил Сх. Європи на переломі 1918-19 р.; Б. Кудрик; Йосиф Гайда; Н. Кривий; Проблема оформлення сучасного; О. Мишюк; Іван Рильський; Хроніка.

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, орган Краєвого господарського, „Сільський Господар“, Львів, 15 жовт. 1932. Ч. 16. Річник XVIII.

ГУРТУЙМОСЯ! Неперіодичний журнал вісник громадської думки. Під редакцією В. Філоновича і Битинського. Прага, рік видання IV. Травень 1932. IX. Стор. 56, вел. 8°.

HOLOS MAZERUNCIV. The Mazerunciv's Voice. Мазарунків. Урядовий орган організації „Мазарунків“ в Чехословаччині (друкується своєрідною латинкою). Шлях 2, рік видання II, ч. 1. за серпень 1932.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 23 VIII 1932 на масло експортне та десерове пріма 260 зоз, а літру молока 17—18 сот., літру сметани 090 зоз, а літру яєць 330—340 зоз.

ОГОЛОШЕННЯ

Цирк Станевський, площа Бема. Шодня атракційна вистава, початок в год. 8.30 веч. У суботу та неділю по дві вистави: в 4. год. попол. і в 8.30 веч.

Спортовий цирк при вул. Пелчинській на площі біля Тенісового Т-ва. Шодня лужання атлетів. Початок в год. 8.30 веч.

Кіно.

АПОЛЬО: „Життя за золото“ (Том Мікс).

АТЛАНТИК (давніше Леа) вечинне.

КАСІНО: „Анна Кареніна“ (звукоскоп).

КОПЕРНИК: „Піднебесний романс“.

МАРУСЕНЬКА: „Піднебесний романс“.

МІРАЖ: „Батько в опері“.

ОАЗА: „Побіда“.

ПАН: „Передшлюбна ніч“.

ПАЛАС: „Утікач“.

ПАСАЖ: „Двоє в літаку“ (Том Мікс).

ПРОМІНЬ: „Асфальт“.

СОНЦЕ: „Після ферії нечинне“.

СТИЛЕВ: „Я тебе лише кохав“.

УТІКА: „Роскоші безпеки“ і „Горючий степ“.

ХІМЕРА: „Жінки застрайкували“.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 3—зол., з почт. пересилкою 4—зол.

Закордонне радіо.

Четвер, 25. серпня 1932.

Львівське (259.3) 16.00, 19.30 Концерт. Мілань (331.4) 20.30 „Аніма Алегра“ оп. Вітазіні, Штраусбург (345.2) 20.30 „Паяний“ оп. Леонкаваллі, „Ла Роз де Сен-Флор“ оп. Оффенбаха, Віггорія (430.4) 12.05 Концерт. Рим (441.2) 17.30, 20.45 Концерт. Лянгенберг (472.4) 20.30 „Ал-лес ан ді гресе Гальско“ складина пропр. Вілень (517.2) 11.30 Квартет, 20.00 Зальц-бурзьке свято, Булапешт (550.5) 12.05 Кор. Люблина (575.3) 21.30 Солю, Харків (597.5) 15.15 Концерт, 16.10 Муж. літ. азд., 18.30 Концерт для села, 19.30 Піа години гумору, 20.00 Тр. з театру, 21.00 Комуні-кати, пісні, Калюндборг (1153.8) 22.00 Данська музика, Париж (1724.1) 20.00 „Ле Бонер“ азд.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 25. серпня 1932.

11.58 Час, 12.20, 12.45, 15.10, 23.00 Гра-мофон, 12.40 Метеорологічний комуні-кат, 15.00 Господарський комунікат, 15.40 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Видавни-ця „Світла“ Анна Левіцька, 17.00 Кон-церт солістів, 18.00 „Будівельний“ про-мисл у Польщі, 18.20 Легка й танк, му-зика, 19.15 Вечиння, 19.45 „Парубочькі клопоти“, 20.00 Тр. оп. „Шаління Коле-ти“ та спортові вістки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

В Станіславові відбудеться 3. вересня п. р. свято в честь Івана Франка. В про-граму свята входять хоріві продукції просвітянського хору „Думка“ (Стані-славів), виступів М. Голінського, М. Со-кід, декламаторів М. Березовського і ін-сценізація „Мойсей“. Свято відкриє д-р М. Стахів зі Львова. Початок в год. 2. веч. Дня 4. вересня п. р. в 2. год. попо-люди відбудеться всенародне Франків-ське свято на площі „Сокола“ для доо-количних сіл. Дохід з обох свят призна-чений на будову Пам'ятника Великому Громадянину. 1—3

Подяка. Широ дякуємо Всім, що вия-вили нам співчуття в часі безмежного горя по нежданий втраті нашого Наддо-рожного Тата і Діда, ба. п. о. Володими-ра Карачевського, якого ціле життя бу-ло одним невпинним трудом для нас і я-кий був Сонцем у наших житті. Зокрема дякуємо Всім, о. деканові Стрільчаківі й о. Бахталовському, Борсі, Василю, Вахнякові, Грималюкові, Гуляеві, Кий-ницькому, Корбутякові, Луцькому, Осад-ці, Писельському і Скороходові за відпро-вадження Наддорожніх Татиних Остан-ків у могилу. Дякуємо Вп. П. послові і меншасові д-рові Окуленському, о.о. па-рохам Писельському і Корбутякові і Вп. П. Вітошинському й Василю Боднарчуко-ві за прощальні слова, Сестрам Служб-ним у Городенці, Братів Церк. Жи-ночому й Мужьському, Т-ву Апостоль-ства Молатів, Громадський Раді, Школі, Читальні „Просвіти“, Кооперативі і Касі Райфайзена в Чернітині за зложення віттів на гробі, всім Учасникам хору та його диригентові п. Василю Боднарчу-кові за спів у часі похорону, як також дякуємо Всім, що віддали Покійникові останню прислугу. — Доньки, сини і внуки. 246 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПРИЙМУ на помешкання 2 або 3-ох „ту-дентів від 1. вересня. Околиця универси-тету. Ласкаві зголошення й інфор-мції в Адміністрації „Діла“ під „Вигода“. 2-3

СОЛІДНА станція для учеників або уч-ниць. Зголошення у О. Падохової, Львів, Домса 5, I. пов. (бічна св. Тереси). 2—2

ФОРТЕП'ЯНИ, п'яніна випозичаю. Па-судського 21, I. п. Ганак. 222 2—3

УЧЕНИЦІ приймаю на мешкання з уде-ржанням, Львів, Сикстуська 58 А, II. пов. м. б. 241 2—3

УЧИТЕЛЬКА, зредукована, здібна, в дов-гому практикою шукає цілорічної лекції на виїзд. Зголошення до Адм. „Діла“ під „Учителька В. К.“. 223 3—3

ПРИМІЩЕННЯ для учнів у Станіславо-ві. Запевнений педагогічний нагляда, по-міч в науці, здоровий і обильний харч. Станіславів, вул. Голуховського 74. Це-левач. 233 3—4

ПРОДАМ гарну, одноповерхову віллу з морговим городом овежем і яриновим, разом із господарськими забудованнями, в гірській кліматичній місцевості, повіт. Доліна, в околиці митрополічних азд. Зголошення під: „Рідка оаза“. 244 2-3

УНЕВАЖНОЮ вкрадену військ. книж-ку П. К. У. Калущ. Теофіл Форевич. 245 2—3

ВСЕ РУХАНКОВО-СПОРТОВЕ прилад-дя дістанеш найдешевше в одинокій у-країнській спортовій кооп. „Паласт“, Львів, Городецька 96. 175 x

РУТИНОВАНИЙ адвокатський копін-цієнт шукає овежем і криновим, Кан-целярія азд. Дольницького в Золочеві, для д-ра Третяка. 248 1—2

КОРИСНА львотка грошей! Гарні парцелі у здоровій альпійській Львова дешеві на продаж. Можу есенсуально занятися будовою. Інж. Манастирський, Львів, вул. Павлівів 17. 228 2—4

СОЛІДНА станція для учнів, Чечарниць-ка, Потоцького 67. 257 1—4

ПРИЙМУ учеників (ниць) на станції. Батьківська опіка, добрий харч, соняш-ний покій, гімназія близько. І. Рудниць-кий, Львів, вул. св. Тереси 2 Б. II. пов. м. б. 152 1—3

ЦИТРИСТКА дає лекції гри. Вул. Гені-га 36, партер. Згол. від 6—7 веч. 249 1-3

СТАНЦІЯ з цілим удержанням, збав-ляю опікою, фортеп'я дом, для 3—4 панночок-учениць. Лічаківська 21, I. пов. Ольга Горошко. 250 1—1

ДЛЯ учениць середніх шкіл станція при інтелігентній родині. Відомість: О-нишківцева, Зіморочина 20 (Сільський Господар), тел. 30-53. 252 1—3

ФРОНТОВИЙ ПОКІЙ з електричним о-світленням, харчами до виїзду. Сик-стуська 62/1, помешкання 6. 255 1—4

ПРИЙМУ учениць на ціле удержан-ня. Фортеп'я у хаті. Ціна знижена. Під „Добра опіка“ в Адміністрації „Діла“ 253 1—1

НІЯ до одинокій дівчинки потрібен від першого вересня у Львові. Листа в добрим порученнями. Відомість Адм-ністрації „Діла“ під „Нія“. 254 1—1

ЖІНКА професора прийме на станції 2 учеників (ниць), ціна низька. Відомість в адміністрації „Діла“ під „Вул. Курко-ва“. 256 1—3

ЗАЛИШЕНІ по веснянім і літнім сезони пла-щі, костюми, суконки і т. ін. продамо по луччано низьких цінах. Магазин коф-фекції Якія Посамент, Львів, вул. Алякс-мича 2 (Готель Жоржа). 259 1—4

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

МИХАЙЛО ВОЗНЯК
ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ
До звязків Галичини з Наддніпрянщи-ною. — Ціна 50 сот., з почт. пере-силкою 70 сот.